

พ่อ.....

แววอาทรอ่อนแสงแรงทุกเมื่อ
เหลือแววเบือโสกสลครันทศฉาย
แววรักแววคิดถึงตรึงใจกาย
มันมลายหมดสิ้นไม่ขึ้นคืน

ดวงตาเธอเปล่งแสงด้วยแรงเศร้า
ฟ้องว่าเราสนรักสนสัคคศรี
ขมขื่นขมขื่นขมขมปลอบขวัญ
บอก “ไม่มีอะไรคอก” คนหลอกหลวง

ไปรบบอกเธอ....ที่รัก บอกสัณนิ
หากฉันผิดด้วยแค้น ด้วยแทนหวง
เพราะใจฉันเปี่ยมรักจนล้นทรวง
มันเฝ้าทวงทวงถามความในใจ

เมฆหมอกร้ายโคเลาเข้าสิงสู่
ของรู้ว่าเรานั้น....สุดหวนไหว
ลอยเธอ....ลอยให้พ้นไปไกลไกล
ความสลดโศกคืนร่างเหมือนอย่างเดิม

เราเคยสร้างวิมานหวนหวานจิต
ด้วยหัวใจคืนก้อย่างฮักเหม
เธอจะเป็นพี่ก่อ....ฉันต่อเติม....
เราสร้างเสริมด้วยกันมีตำนาน

แววอาทรอ่อนแสงแรงทุกเมื่อ
เหลือแววเบือโสกสลครันทศฉาย
ไว้แววรักแววคิดถึง ตรึงดวงมาน
ใจฉันราญแหลกยับ.....กับมือเธอ.....

ฐานันท์ มฤคพิทักษ์